

Halina Śledzik-Kamińska

Będkowice, gm. Sobótka, woj.
wrocławskie. Stanowisko 15a

Informator Archeologiczny : badania 11, 154

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BĘDKOWICE, gm.Sobótka
woj.wrocławskie
Stanowisko 15a

Wojewódzki Ośrodek Archeologicz-
no Konserwatorski
we Wrocławiu

Badania prowadziła mgr Halina Śledzik-Kamińska.
Finansował WOAK we Wrocławiu. Pierwszy sezon
badań. Cmentarzysko kurhanowe, z wczesnego śred-
niowiecza /VII-VIII w./.

Na wschodniej krawędzi masywu Ślęży, na skraju lasu, oko-
ło 600 m na południowy zachód od nowej leśniczówki znajduje
się skupisko 9 kurhanów.

Kurhan I/77 miał podstawę zbliżoną do koła o wymiarach
8x9 m. Zachowana wysokość nasypu wynosiła 0,9 m. Od północy
kurhan otoczony był rowem. Kopiec został usypany z gliny zmie-
szanej z próchnicą po oczyszczeniu podłoża z humusu. W połud-
niowo - wchodniej i południowo - zachodniej części nasypu, na
głębokości 0,6 m od wierzchołka, odkryto szczątki dwóch zwęg-
lonych belek o długości około 2 i 2,7 m, szerokości do 0,12 m,
tworzących narożnik czworobocznej konstrukcji drewnianej.
Wzdłuż belek wystąpiły pasma przepalanej gliny, nad belkami
leżały przepalone kości. Układały one się w dość wyraźne sku-
piska, częściowo wychodzące poza drewnianą konstrukcję. W cen-
trum kopca, na głębokości 0,3 - 0,4 m, odsłonięto owalny krąg
o wymiarach 1,6 x 2,6 m, zbudowany z pojedynczych kamieni.
Wyeksplorowano liczne ułamki naczyń glinianych z VII-VIII
wieków.

Kurhan II/77, graniczący z kurhanem I/77, miał również
w przybliżeniu kolistą podstawę o wymiarach 6,5 x 7,5 m. Za-
chowana wysokość mogiły wynosiła około 1 m. Od północy kurhan
otaczał rów. Kopiec usypano z gliny zmieszanej z próchnicą. Na
głębokości 0,5 m od wierzchołka odsłonięto czworoboczną kon-
strukcję z przepalonych belek o długości od 2,2 do 2,6 m, śred-
nicy do 0,1 m. Składającą się z jednego poziomu drewna. Między
belkami zalega glina nie różniąca się od tworzywa nasypu. Wzdłuż
belek występowały ślady przepalenia gliny, nad nimi skupiska
spalonych kości, powyżej luźno, pojedyncze kamienie. Liczne
fragmenty naczyń datowane są na VIII wiek.

Kurhany zawierały materiały neolityczne i s epoki brązu
o charakterze osadniczym. Nie stwierdzono jednak zalegania
warstw kulturowych i obiektów nieruchomych wiążących się z tym
okresem.

Przebadane kurhany zrekonstruowano, a stanowisko trwale
oznakowano płytami kamiennymi.

BOBŹCIN, gm.Miastko
woj.szupskie

Uniwersytet Mikołaja Kopernika
w Toruniu, Instytut Archeologii
i Etnografii

Badania prowadzili: dr Andrzej Kola, mgr Gerard